

tidspunkt tilkendegav Skatteministeriet imidlertid over for udvalget, at en sådan ændring ville medføre et ikke uvæsentligt provenutab. Udvalget afstod derfor fra at medtage en sådan summarisk skifteordning for mindre boer i sit lovudkast.

Nu hvor afgiftsreglerne er ændret, er denne meget forenkledede skifteform, hvor arvingerne selv deler bosteder og aktiver, imidlertid muligjort.

En udvidet adgang til at drage nytte af reglerne om forenklet privat skifte er efter forslaget yderligere muligt for en efterlevende ikke-frasepareret ægtefælle, hvis der ikke i boet er andre arvinger eller legatarer, og ægtefællen indtræder i afdødes skattemæssige stilling. I disse tilfælde kan der bortses fra, om boet er skattepligtigt, om der er af- eller nedskrivningsberettigede aktiver, og om afdøde drev erhvervsmæssig virksomhed, idet afdødes efterlevende ægtefælle blot succederer i afdødes skattemæssige stilling.

Forslagets regler om forenklet privat skifte må antages at ville få ganske stor betydning i praksis.

4. Begrebsfastsættelse og opbygning af lovforslaget

Afskaffelse af gamle, kendte begreber og indførelse af en række nye er en naturlig konsekvens af, at der ved lovforslaget gøres op med et gammelt traditionsbundet system. Således vil en gennemførelse af lovforslaget føre til, at bl.a. begreberne gældsvedgæelse og gældsfrågæelse udgår. Dette er en følge af, at de skifteformer, hvortil begreberne er knyttet, ganske enkelt afskaffes. Tilsvarende gælder hele eksekutorsystemet og den dertil knyttede lovgivning.

I stedet indføres en helt ny skifteform, nemlig behandling ved bobestyrer. Denne skifteform må terminologisk antages hurtigt at ville gå under betegnelsen »bobestyrerbehandling«.

Spørgsmålet om den fremtidige sprogbrug i relation til udlæg af aktiverne i et bo, hvor aktivmassens værdi ikke dækker meget mere end udgifterne ved begravelsen, er behandlet på s. 176 i betænkningen. Som det fremgår heraf, foreslås det, at begrebet »begravelsesudlæg« udgår i de nye regler, og erstattes af udtrykket »boudlæg«, der mere dækkende viser, at hele boets aktivmasse – også udover, hvad der går til at dække begravelsesomkostningerne – udlægges.

Justitsministeriet kan tiltræde dette forslag.

I betænkningens lovudkast anvender Skiftelovsudvalget udtrykket »skiftesamlinger« for de møder, der afholdes for arvinger og andre i bobestyrerens regi, jf. herved udkastets §§ 52 og 65.

I konkursloven er betegnelsen »skiftesamlinger« forbeholdt de møder, der afholdes i skifterettens regi. I konkurslovsudvalgets betænkning nr. 1273/1994 om rationalisering og modernisering af

konkursbehandlingen anfører udvalget på s. 60, at »møder, der afholdes på kurators kontor f.eks. til fordringers prøvelse, bør af hensyn til den ensartede terminologi ikke betegnes skiftesamlinger.« Justitsministeriet kan tiltræde dette synspunkt og finder på denne baggrund, at de møder, der afholdes af bobestyrerne, ikke bør betegnes »skiftesamlinger«. I stedet foreslås anvendt udtrykket »bomøder«, der klart anskueliggør, hvad disse møder relaterer sig til, og som samtidig har en naturlig sproglig tilknytning til bobestyreren, der skal afholde møderne.

Lovforslaget indeholder i kapitel 11 regler om et nyt og selvstændigt repræsentationssystem i dødsbo-skiftesager. Forslaget herom skal gøre det muligt uden væsentlig forsinkelse og uden unødige formaliteter at gennemføre et skifte, selv om der i boet måtte være arvinger, der ikke er i stand til at varetage deres interesser under skiftet, eller som ganske undlader at reagere på skifterettens henvendelser og dermed heller ikke kan tage stilling til de spørgsmål, der rejses i boet.

Den foreslåede repræsentationsordning, der har store berøringsflader til det system, der følger af værgemålsloven, findes også begrebsmæssigt at burde kobles op herpå og dermed på det traditionsbundne begreb »væрге«. Derfor foreslås den nye type af repræsentanter betegnet »skiftesværgere«. Derved tilkendegives, at beskikkelsen må betinges af, at arvingen ikke selv varetager sine interesser, og at den pågældende repræsentant alene kan tillægges beføjelser, der relaterer sig til dødsboskiftet.

I redegørelsen for lovforslagets hovedpunkter nedenfor i de almindelige bemærkninger omtales først, hvilke kontrolforanstaltninger der må anses for påkrævede i en moderne skifteordning, hvor hensynet til arvingerne nødvendigvis må afvejes med de øvrige interesser, der kan være knyttet til et dødsboskifte. I en lang række boer må det således sikres, at også afdødes kreditorer og det offentlige interesser varetages gennem regeludformningen, ligesom der må tages højde for de særlige hensyn, der må gælde for legatarer og umyndige eller fraværende arvinger.

Herefter gennemgås bl.a. hovedlinjerne af de skifteformer, der foreslås indført til erstatning for de eksisterende 11 berigtigelsesformer, ligesom en række andre nyskabelser, der følger af lovforslaget, præsenteres.

Efter de specielle bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser følger som bilag 1 en gengivelse af reglerne i den gældende skiftelov.

5. Behovet for offentlig kontrol

Som anført under afsnit 3 er det ved udarbejdelsen af forslaget til nye regler om skifte af dødsboer lagt